

**Zanimive vesti iz življenja ameriških
Slovencev po številnih naših naselbinah**

V nedeljo 30. maja se vrši velik slovenski katoliški dan v Pittsburghu. Program se prične ob 2. uri popoldne v Slovenskem domu na 57. cesti. Rojaki iz Pittsburgha in okolice so prijazno vabljeni.

Iz Waukegana se poroča: Zadnje dni je policija v Chicagu prilek slovenski katoliški dan v Pittsburghu. Program se prične ob 2. uri popoldne v Slovenskem domu na 57. cesti. Rojaki iz Pittsburgha in okolice so prijazno vabljeni.

Iz Waukegana se poroča: Zadnje dni je policija v Chicagu prilek slovenski katoliški dan v Pittsburghu. Program se prične ob 2. uri popoldne v Slovenskem domu na 57. cesti. Rojaki iz Pittsburgha in okolice so prijazno vabljeni.

V hiši družine Antona Kranca v Milwaukee je pred nekaj dnevi zgodaj zjutraj začelo goreti in družina, šest oseb, je komaj poskakala iz postelj in se napol oblečena rešila.

V West Aliquippa, Pa., sta

**Roosevelt na delu za nove
delavske postavbe**

Washington, 24. maja. Predsednik Roosevelt je skoro gotov na načrti glede novih delavskih postav, ki bodo v kratkem času predložene v obeh zbornicah kongresa. Roosevelt bo na vsak način zahteval, da naredi kongres postavbo glede minimalne plače in maksimalnih delovnih ur. Brez oziroma, kaj bo kongres naredil z njegovim predlogom glede reorganizacije najvišje sodnije, bo Roosevelt pritiskal tudi za izvršbo postavb glede izboljšanja delavskega položaja. Včeraj se je predsednik zopet posvetoval z Williamom Greenom, predsednikom American Federation of Labor. Predmet posvetovanja je bil poravnava spora, ki je nastal zadnje čase v delavskih vrstah med American Federation of Labor in Committee for Industrial Organization.

Pokojnina policistov

Pretekli četrtek in petek je imel izredni odsek mestne zbornice, ki preiskuje poslovanje pokojninskega odbora policistov in ognjegascev, in kateremu odsek na čelovnjaku naš councilman Mr. Anton Vehovec, svojo sejo. Navzočih je bilo precej zastopnikov mestne vlade, policistov in ognjegascev. Mr. Vehovec je prišel v precej veliko zadrego, ker ni mogel odseku predložiti specifičnih obtožb, pač pa samo sumničnjenja. "Glasom postavbe," se je izjavil pomožni mestni pravdnik Crowley, "ne more biti nihče obsojen v Ameriki ako se mu krivda ne dokaže. Mr. Vehovec mora prinesiti na dan sigurne dokaze o nepostavnem postopanju pokojninskega odbora za policiste in ognjegasce.

Maša zadušnica

Jutri, 26. maja, ob 8:30 se bo darovala sv. maša za pok. Rose Terček v cerkvi Marije Vnebovzete, v spomin prve obletnice njene smrti. Prijatelji in sorodniki so vabljeni.

**Kako so plačani uredniki
angleških listov**

V časopisu "The Ohio Taxpayer," Chester-12th Bldg., Cleveland, Ohio, citamo sledeče zanimive številke glede plač, ki jih dobivajo uredniki in upravitelji velikih angleških časopisov v Clevelandu in drugod. Tako ima n. pr. Paul Belamy, urednik "The Cleveland Plain Dealerja" letne plače \$58,477. W. G. Vorpe, urednik nedeljskega Plain Dealerja \$18,210. J. H. Donahay, ki dela kartune za Plain Dealerja, dobiva letno \$191,000 plače. Blagajnik tiskovne družbe Plain Dealerja dobiva letno \$22,500. Geo. Rogers, pravdni zastopnik časopisa, ima letno plačo \$28,000. Urednik Akron Beacon-Journal dnevnika ima letno plačo v svoti \$49,000. Wm. R. Hearst, znani lastnik mnogih časopisov, dobiva letno pol milijona dolarjev, ranjki Brisbane, ki je vsak dan napisal en članek, je dobival \$265,000 na leto. Walter Lippman, članar o političnih dogodkih, prejema letno plačo \$49,500. In tako naprej. Ni čudno, računajo angleški časopisi po \$20.00 in več za en palec oglasa, da lahko plačujejo kpt milijonarji svoje uslužbenke. In mi — slovenski uredniki? No, za en kos kruha, škodelico mleka, za par kozarcev piva ali žganja, to je vse, kar imamo!

**Laboriti protestirajo proti
potroševanju denarja**

Oxford, Anglija, 24. maja. James Maxton, ognjeviti delavski zastopnik v angleškem parlamentu je v nekem govoru včeraj silovito napadel svoje delavske tovariše v parlamentu, ker so odglasovali, da bo dobivala 11 let stara hči sedanjega angleškega kralja Georgea VI po \$30,000 na leto plače. "Ali ni mogoče, da jo preživlja njen oče, ki dobiva od države šest milijonov dolarjev na leto?" je vpraševal laborit Maxton. "Zakaj plačuje država 72 centov na teden za enega otroka v družini brezposelnih, dočim daje drugemu kar \$30,000 na leto?"

Pokojni Louis Skufca

Preteklo soboto večer je po 14 dnevni bolezni preminul rojak Louis Skufca, star 45 let in rojen v Butte City, Montana. Bil je član društva Dom št. 25 SDZ. Poleg žalujoče soproge Rose, rojene Vidmar, zapuščila tudi dva sina, Roberta in Roy, brata Ladišlavlja v Chicagu in sestro Marie Holmberg, eno sestro pa v stari domovini. Pogreb ranjkega se bo vršil v sredo ob 9. uri zjutraj iz hiše žalosti na 15904 McCracken Rd., Maple Heights. Pogrebni obredi bodo v cerkvi sv. Lovrenca. Pogreb vodi Louis L. Ferfolia pogrebni zavod. Naj bo ranjkemu ohranjen blag spomin. Preostali družini in sorodnikom naše globoko sožalje!

Vest iz domovine

Mrs. Ana Erbežnik je prejela iz domovine žalostno vest, da ji je 5. maja umrl ljubljeni oče Alojzij Petrič v visoki starosti 82 let. Umrl je v vasi Beršljin pri Novem mestu. Ranjki zapuščila v Clevelandu hčer Ana Erbežnik, Frances Senk in sina Joe Petriča. Priporočamo ga vsem v blag spomin.

Pogreb Hočevarja

Pogreb ranjkega Antona Hočevarja se bo vršil v sredo zjutraj ob 11. uri v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče iz hiše žalosti na 6322 Carl Ave.

Iz konvencije SNPJ

V ponedeljek je konvencija večinoma razpravljala o pravilih. Zlasti so se določile plače vsem številnim odborom, stalnim in konvenčnim. Konvenčni predsednik ima n. pr. \$50.00 plače, konvenčna podpredsednika pa po \$25.00, konvenčni tajnik enako. Odbor za pritožbe in prizive je tudi rešil svoje delo in podal konvenciji poročilo. Vse je bilo ugodno rešeno. Kot se čuje bo konvencija danes začela že z nominacijo kandidatov in z volitvami uradnikov. Delegacija želi na vsak način, da se konvencija zaključi najkasneje v četrtek.

Razstava bo otvorjena

V soboto 29. maja bo otvorjena druga sezona ogromne Veli-kojezerske razstave v Clevelandu. Kdor je bil lansko leto na razstavi, in se bo letos zopet tam zgledal, skoraj ne bo spoznal prostora. Vse so prenovili, izboljšali, olepšali in stotine novih atrakcij je na razpolago gostom. Na razstavi bomo tudi letos imeli sloversko gostilno "Ljubljana," katero bo vodil Mr. John Rožanc. Gostilniški prostori bodo letos še enkrat večji kot lansko leto, tako da se bo lahko vsem točno postreglo. Rojake od blizu in daleč že sedaj prav vladno vabimo. Posebna privlačna sila na letošnji razstavi bo tudi 100 izbranih del, ki bodo ves dan v vodi kazale razne plavalne umetnosti. Razstava bo odprta 102 dneva.

Obiski v uredništvu

Včeraj so nas posetili v uredništvu Mr. Frank Barbič iz Collinwooda, Mrs. Minka Aleshova in Mr. F. Kumer, ki je podpredsednik na konvenciji SNPJ. Prav lepa hvala za obisk.

Čestitke ob poroki

V sredo zjutraj, 26. maja, se vrši v cerkvi sv. Vida ob 9. uri poroka Mr. Michael Kolarja z Miss Marie Sterk. Msgr. Ponikvar bo imel sv. mašo in izvršil poročne obrede. Tovariš žena bo Mr. Martin Svete, pomočniki pa: Mr. Charles Winters, Mr. Edward Debevec in Mr. Rudolph Sterk. Tovarišica nevesti bo Miss Anna Sterk, pomočnice pa: Miss Rose Kolar, Miss Bertha Debevec in Miss Angeline Sterk. Po poroki bo mladi par se pomudil še nekaj ur v Clevelandu, nakar se podasta ženini in nevesta v New York, odkoder se bosta s parkom Reliance odpeljala na Bahamske otoke in na Kubo. Pričakuje se njih povratka okoli 5. junija. Mr. Michael Kolar je zaposlen v naši tiskarni že od leta 1919, in je danes formen tiskarniškega oddelka "Ameriške Domovine." Nevesta je pa iz spoštovane Sterkove družine, St. Clair Ave. Vzornemu ženinu in njegovi izvoljenki iskreno čestita uredništvo in vse tiskarniško osebje "Ameriške Domovine." Naj vaju oba blagoslovi Bog s polnim zdravjem, značajem in srečo v življenju!

Rockefellerjevo truplo pripeljejo v Cleveland

Truplo v nedeljo umrlega največjega ameriškega milijonarja, John D. Rockefellerja, bodo pripeljali v četrtek v Cleveland, kjer bo položeno k počitku na Lake View Cemetery, kjer ima Rockefellerjeva družina svoj družinski lot. Rockefellerja ni bilo že dvajset let v Cleveland. Cleveland je njegovo domače mesto, tu je začel služiti kruh kot priprost pomočnik v neki grocarijski trgovini. Tu si je prihranil prvi denar, katerega je pozneje vložil v kos zemljišča, kjer so kmalu potem odkrili olje, ki je prineslo Rockefellerju bajno bogastvo. Rockefeller je tudi pozneje rad prebival v Clevelandu. Imel je na Forest Hill lepo posestvo, toda pred 20. leti so ga vjezili, ker so mu naložili previsoke davke, pa je opustil svoje posestvo in se preselil v Pocantico Hill, N. Y., kjer je živel skoro kot puščavnik. V Clevelandu je na Lake View pokopališču pokopana tudi njegova soproga Laura in dvanajst drugih sorodnikov.

Dve novi postavi

Najvišja sodnija Zedinjenih držav je včeraj s 7 glasovi proti dvema potrdila postavbo glede starostne pokojnine in glede brezposelne zavarovalnine. Mnogi so se bali, da bo postavba zavrnjena, toda najvišja sodnija zadnje čase dosledno potrjuje postavbe, katere je Roosevelt izposloval od kongresa. Sedaj ko je omenjena postavba potrjena, je pričakovati, da bo tudi Roosevelt odnehal od boja proti najvišji sodniji.

Rockefeller park

V Clevelandu je menda najlepši park takozvani Rockefellerjev park. Ta park, v katerem se nahajajo tudi kulturni vrtovi vseh narodnosti v Clevelandu, je Rockefeller podaril mestu Clevelandu leta 1896. Za zemljo, kjer se nahaja park je mož plačal \$900,000. Pozneje je pa podaril mestu še \$225,000, da sta se zgradila dva mostova preko potokov, ki tečejo skozi park.

Zadušnica

Jutri zjutraj se bo ob 7. uri brala v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. zadušnica za pokojno Alice Pincolič, ki se je lansko leto, ko je šla v šolo, ponesrečila. Prijatelji so prošeni, da se udeležijo sv. maše.

Vljudno vabilo

Prijatelji in sorodniki Mr. Mike Kolarja in neveste Miss Marie Sterk so prijazno vabljeni v sredo k sv. maši v cerkev sv. Vida ob prilike poroke. Sv. maša se bo darovala ob 9. uri zjutraj.

Mr. Centa v bolnišnici

V Clinic bolnišnici na 152. cesti se nahaja v svrhu operacije dobro poznani zastopnik za zavarovalnico Mr. John Centa. Upamo, da bo kmalu okreval.

Zadušnica

Za pokojno Frances Nahtigal se bo brala zadušnica v sredo ob 7. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida ob priliki četrte obletnice njene smrti. Prijatelji pokojne so prijazno vabljeni.

Na javni tržnici

Cena prešičjemu mesu se še vedno dviguje. V soboto je narastla na \$12.50 za sto funtov pri živi vagi. Cena moki je padla za par centov.

**Rockefeller je tekom svojega življenja
razdelil skoro \$600,000,000 v raznih darilih**

New York, 24. maja. John D. Rockefeller, znani ameriški kapitalist, ki je preminul v Floridi preteklo nedeljo, je tekom svojega življenja, odkar je zabogatel, podaril raznim dobrodelnim, učenim in umetniškim zavodom v Ameriki skoro \$600,000,000.

Ostalo svoje premoženje je že pred mnogimi leti podaril svojemu najstarejšemu sinu, dočim je za sebe ohranil, kot se računa, nekako \$100,000,000, kar je bilo vloženo v raznih palačah in posestvih.

"Jaz smatram za svojo dolžnost," se je stari Rockefeller izjavil pred mnogimi leti, da človek zasluži na pošten način kolikor denarja more, toda obenem je pa tudi dolžnost, ta denar razdeliti med druge ljudi."

Skupno je Rockefeller tekom svojega življenja razdelil nekako \$580,853,632. Pri delitvi daril je imel vselej gotove načrte in gotov sistem. Največ so dobili razni vzgojevalni in umetniški

ter znanstveni zavodi. Rodovnik Rockefellerja kaže sledeče zanimive podatke: Johann Rockefeller, rojen v Nemčiji leta 1634. Njegov sin je bil Johann Peter Rockefeller, rojen v Nemčiji leta 1682. Tega sin je bil Peter Rockefeller, rojen v Nemčiji leta 1711. Ta sin in njegov oče sta dospela v Ameriko leta 1740, in od teh dveh prihajajo vsi Rockefellerji v Ameriki.

Prvi v Ameriki rojeni Rockefeller je bil William Rockefeller, rojen 1750. Njegov sin je bil Godfrey Rockefeller, rojen v državi New York, in njegov sin je bil William Avery Rockefeller, in sin tega je bil John Davison Rockefeller, ki je umrl preteklo nedeljo.

Družina je bila prvotno francoskega pokolenja in se je pisala Rocheffeuille. Družina je za časa hugenotskih bojev v Franciji bila prisiljena pobegniti v Nemčijo, odkoder se je v 18. stoletju preselila v Ameriko.

Poljska republika se resno peča s problemom, da izžene vse žide iz Poljske v Palestino, na Madagaskar ali v Afriko

Varšava, 24. maja. Poljska vlada se pripravlja z vso resnostjo, da izžene vse žide iz Poljske, kajti poljsko prebivalstvo je tako razjarjeno napram njim, da židje na Poljskem niso več varni za svoje življenje.

Največ židov bodo poslali skoraj gotovo v Palestino, dočim pride v poštev tudi veliki otok Madagaskar, v bližini Afrike, ki je francoska kolonija. Židom bo tudi dovoljeno, da si sami izberejo kraje, kamor bi se radi izselili.

Poljski vladi je skrajno neljubo bivanje židov v poljski republiki. Vlada je imela tekom zadnjih deset let milijone izdatkov, da je branila žide pred poljskim prebivalstvom. Poleg tega pa so židje živahni zagovorniki komunizma in socializma, in poljska vlada, ki je demokratična, tega ne more trpeti.

Združeni mladinski zbori

Nocoj večer 25. maja, se vrši seja Združenih mladinskih zborov. Važno je, da so vsi zbori zastopani, da se sklene vse potrebno za skupni koncert v jeseni. Prošeni so zastopniki vseh zborov, da se gotovo udeležijo ob 8. uri. Seja se vrši v Slovenskem domu na Holmes Ave. — Tajnica.

Učiteljske plače

Šolski odbor v Clevelandu je včeraj popoldne vrnil učiteljem in drugim uslužbenecem clevelandskih šol njih stare plače, katere so imeli pred depresijo. Do zvišanja plača bo deležnih 4,700 šolskih uslužbenecv in učiteljev. Šolski odbor bo moral v bodoče plačevati \$580,000 več na leto.

Gostilničarska konvencija

V Yankee Lake, Ohio, se je včeraj otvorila letna konvencija gostilničarjev države Ohio. Glavni govornik je bil governor Martin L. Davey.

V bolnico

S Svetkovo ambulanco je bil odpeljan v Glenville bolnišnico Anton Nestich, 16011 Waterloo Rd. Nahaja se v sobi št. 117.

"Sitni davki" se bodo še nadaljevali

Washington, 22. maja. Načelnik finančnega oddelka poslanke zbornice Zed, držav kongresman Doughton, je včeraj izjavil, da se bodo morali nadaljevati takozvani "sitni davki." V teh davkih so vključeni prispevki državljanov za gasolin, olje, automobile, motorna kolesa in elektriko. Ti davki prinašajo sedaj zvezni vladi letno \$450,000,000 in ker vlada silno potrebuje denar, te vrste davki ne bodo odpravljeni, pač pa se bodo pobirali še za nadaljni dve leti.

Toži taščo

Julius Weidenkopf iz Clevelanda je vložil proti svoji tašči tožbo na Common Pleas sodniji. Mož zahteva \$300,000 odškodnine od svoje tašče in pravi, da mu je tašča izneverila ljubezen njegove žene, da ga je imenovala, da je "podgana," "uš," "lažnjivec" in potepuh. Weidenkopf je predsednik neke zavarovalne družbe. Weidenkopf pravi v svoji tožbi, da je njegova tašča vredna več milijonov dolarjev in lahko plača bogato odškodnino.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmaščini: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Fosamezna številka, 3 centa.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEEVEE and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

33 No. 122, Tues., May 25, 1937

"Spomini"

Pred par tedni nam je dr. Frank J. Kern prinesel v uredništvo svojo najnovejšo knjigo, ki nosi naslov "Spomini", in ki je bila tiskana v Ljubljani v samozaložbi. S toplo hvaležnostjo smo sprejeli knjigo, v prepričanju, da je med današnjimi ameriški Slovenci le en sam dr. Kern, ki poleg obilnega in odgovornega zdravniškega dela misli in motri ter zbira o tekočih dogodkih, ki zbira važne podatke iz preteklosti in pri tem podaja zdrave nasvete za bodočnost.

Pisati zgodovino našega bivanja v Ameriki je prvič jako nevhvaležno delo, drugi pa združeno s stroški in potrpežljivostjo, kakoršnje je bil vajen samo svetopisemski Job. Dr. Kernu se je v njegovih "Spominih" ta potrpežljivost, njegovo neumorno zanimanje za napredek naroda, moralno bogato izplačala, dasi seveda ne bo dobil materialnega dobička od knjige.

Dr. Kern je napisal "Spomine" ob priliki, ko je obhajal tridesetletnico svojega prihoda v Ameriko. In to njegovo bivanje v Zedinjenih državah, od farmarja in tiskarniškega pomočnika, od lemenarja in zdravnika, je tako bogato, tako zanimivo, da dvomimo, da bi imel še kdo izmed drugih naših Slovencev za seboj v Ameriki tako pestro zgodovino, kot jo ima naš odlični zdravnik dr. Frank J. Kern. Gotovo je, da je kot tak v prvi vrsti opravičen, da piše "Spomine," ki so dosedaj naš najbolj bogat doprinos k preteklosti našega bivanja v Ameriki, kar se tiče dobe zadnjih 30 let.

Naš doktor je napisal v prvih poglavjih potek svoje mladosti, kako se je boril za ideale, pa tudi za materialni obstanek v stari domovini. Pravi pomen njegovih spominov pa pride, ko se je mladi dijak France Jauh preselil v Ameriko, in kjer je poln čistih idealov in ljubezni do svojega naroda prestopal in šel skozi vsa trpljenja, ki so bila od nekdaj značilna za naše izseljence.

Kar se tiče knjige "Spomini," je precej lokalnega značaja, kajti v knjigi je v dobri meri največ opisano bivanje in delovanje raznih Clevelandčanov, naših rojakov, od leta 1906 naprej. Že za samo to zgodovinske črtice bi morali biti hvaležni dr. Kernu. Obenem pa dobite v knjigi "Spomini" tudi precej splošnih pripomb inotic o življenju mnogih ameriških Slovencev, česar dosedaj nismo dobili še v nobeni drugi knjigi, niti v kakem slovenskem časopisu.

Avtor knjige, dr. Frank J. Kern, pravi v predgovoru, da je večji del gradiva v njegovih "Spominih" ponatisnjen iz "Ameriške Domovine" iz leta 1933. Pri pisanju "Spominov" so bili avtorji pred očmi citateli "Ameriške Domovine" in starejši priseljenci v Ameriki. Uredništvo "Ameriške Domovine" izreka iskreno zahvalo temu priznanju dr. Kerna.

Kot nam je povedal dr. Kern je dal tiskati samo 500 izvodov teh dragocenih "Spominov." In sicer jih bodo razpečali 400 v stari domovini, da se inteligenti tam seznanijo nekoliko podrobneje z našo zgodovino, in sto izvodov je pa dr. Kern dobil v Ameriko. Prijatelji našega naroda, prijatelji naših zgodovinskih, narodnih in kulturnih dogodkov, med Slovenci v Clevelandu in po Ameriki, bodo gotovo radi posegli po teh "Spominih," zlasti ker je knjiga pisana realistično, in poleg tega pa moramo pomisliti, da je težko, skrajno neverjetno, da bi enako knjigo še kdaj dobili v roke, kot jo je sedaj napisal dr. Kern, ker med nami ni človeka, ki bi imel toliko idealnosti in toliko potrpljenja za spis enake knjige.

Dr. Frank J. Kern nam je podal tekom svojih primeroma še mladih let prvi temeljiti angleško-slovenski slovar, ki je bil tako potreben našemu narodu, da se je razprodal v par letih. Zahteve po takem slovarju so se danes na dnevnem redu, toda delo je tako ogromno, da bo težko dobilo založnika. Dr. Kern nam je podal nadalje "angleško slovenski besednjak in slovnico," česar prej sploh še nismo imeli v naši literaturi. To dvoje del in "Spomini" pač zaslužijo, da spoštujemo in visoko cenimo dr. Kerna, ki je storil tozadevno več za nas ameriške Slovence kot sleherni drugi ameriški Slovencev. Dr. Kern, iskrena hvala za Tvoje visoko kulturno delo med ameriški Slovenci!

Kaj pravite!

Nekateri bi naj si zapomnili tale izrek: Nevarno je, če ima človek že eno nogo v grobu, z drugo se pa spodtakne. Mu lahko hodi kaj narobe.

Farmer je kupil v oddaljenem kraju lepega pujska. Malo se je zamudil in tako je bila že noč, ko se je vračal domov. Vožnja je bila dolga in farmer je postal zaspan. Da prežene spanec, je privezal pujsku vrh okrog vratu in ga posadil na sedež poleg sebe. In toliko je imel opravka s pujskom, da mu ni ušel skozi okno in da je obenem obdržal avto sredi ceste, da je farmerja minil vsak spanec in je srečno dospel domov. Prisotnost duha na vse strani.

G. R. Dougherty iz Oaklanda, Cal. je prosil za ločitev zakona. Kot vzrok je navedel, da mu žena ne pusti kupiti kravate take barve, kot bi jo sam rad.

BESEDA IZ NARODA

Svobodo si lahko vsak po svoje tolmači

Cleveland, O.—Matt Tekave, član društva "V boj" št. 53 S. N. P. J., ki se je pritožil v Amerikanskem Slovence, da se mu kratki prilika svobodnega izražanja pri SNPJ, je imel dopis v tem listu v soboto 22. maja. Radi tega upam, da mi bo uredništvo dovolilo, da mu kar tukaj lahko odgovorim, ne da bi še kam drugam pošiljal.

Boritelji za svobodno republiko Zed. držav Amerike so si svobodo tolmačili po svoje, ustanovitelji SNPJ pa zopet po svoje. In da si lahko tako tolmačimo svobodo, nam to pove tudi tolmač v besednjaku. Boritelji za svobodo so se osvobodili kraljevskega tiranstva in suženjstva. Niso pa dali svobode svojim sužnjem v lastni novi državi. In sele Abraham Lincoln je bil oni, ki jih je osvobodil. Pa vendar je bila to svobodna republika skupnih Zed. držav.

Ustava Zed. držav nam garantira svobodno izražanje kritike v govoru in tisku. Mi moramo pa vseeno vedeti, kaj pišemo in kaj govorimo in do katere meje smemo ali ne smemo. Evgen Debs je ponovil le besede gotove senatorja. Debs je bil tiran pred sodišče in je bil kaznovan z zapornim. Senatorju se ni pa ničesar zgodilo. Taka je svoboda v ustanovni republiki. Ti moraš vedeti kaj smeš in kaj ne smeš in ravno isto je pri jednotinih ustanovah, kjer moraš ti vedeti kaj kritiziraš, kadar se poslužuješ kritike.

O da, mi imamo svobodno versko prepričanje, katerega nam dovoljuje ustava Zed. držav. Dovoljuje nam ga pa le toliko časa, dokler mi ničesar ne zahtevamo za sekcije naše vere, h kateri pripadamo. Kakor hitro bi mi nekaj zahtevali za naše verske ustanove, kar po zakonih ni dovoljeno, se tam naša svoboda izražanja in zahtev neha. To ste tudi državljani države Ohio pred nekaj meseci opazili.

Ako sem jaz kaj napačnega poročal, je bilo to storjeno le radi tega, ker sem dobil napačno poročilo od vprašanih. To pa lahko store vsi poročevalci in listi, ako se jim napačno poroča. Moja dolžnost je bila, da preiščem, kdo je naš član Matt Tekave, ker Tekave je več. Otto Tekave, na primer, je delegat konvencije SNPJ in vendar ni v sorodstvu z Matt Tekavecem. Zakaj se ni pritožil na upravni urad jednote, ko mu urednik Prosvete ni priobčil njegovega dopisa, ker to je bila prva instanca, ne pa Amerikanski Slovence.

Da sem ga jaz obtožil? Kje pa je obtožnica? Je-li prejel registrirano pismo, kakor zahtevajo pravila? Tukaj izjavljam, da se jaz izogibljem obtožnic in tudi v tem slučaju sem priporočal, da se ni treba posluževati obtožnice, ampak naj se fanatike, kateri se puste izrabljati drugim, pokaže članstvu take kot so. V tem se nisem dosti motil. Delavec, kateri ima dve sto dolarjev več, kot jih potrebuje sedaj. Naj jih prihrani zase, ker ne ve, ako jih ne bo sam potreboval jutri.

Da ni dobil besede, je tudi neresnica. Dobil jo je in dvakrat je govoril, zahtevali so pa tudi drugi člani besedo in ker je bil čas kratak, smo morali "svobodo" kritike omejiti. To ni bila debata.

Matt Tekave naj vzame to v naznanje, da meni člani sami povedo, včasih ne da bi jih vprašal. Tudi to vem, da si doma iz vasi Ravnik, fara Bloke, okraj Logatec. In še več drugih stvari, ki so pa brez pomena. Da se nisi pričel vtikati tam, kjer te ne srbi, bi ne bilo polemike med našimi člani enega društva. Kdor

pa išče, ta najde in ker si iskal svobodno izražanje, ne da bi te to stalo \$200, vzemi to v naznanje.

Frank Barbič,

član društva št. 53 SNPJ.

Nevesto je priigral

Iz mesta Constantine, v francoskem Alžiru, je prišla vest, da je storila samomor lepa Andree Galais in sicer eno uro prej, predno bi se imela poročiti. Na mizi blizu postelje, kjer so našli mlado ženo ležati, je bilo pismo, naslovljeno na njenega zaročenca in ki se je glasilo: "Zvedela sem resnico in pronašla, da sem ljubila Roberta. Zato sem sklenila, da grem za njim."

Pismo je našel zaročenec, toda predno ga je mogel uničiti, je že dospela policija. Začela je poizvedovati po okoliščinah in končno zvedela za vzrok samomoru mlade neveste, ki si je raje izvolila smrt, kot pa poroko.

Zatem je prišlo na dan vse, kar se je pletlo okrog nesrečne žene. Snubila sta jo namreč dva in ni se mogla odločiti, katerega bi vzela. En vzrok za to omahljivost je bil ta, ker je že bila enkrat poročena in je imela s prvim možem žalostne izkušnje. Zato pa tudi ni hotela stopiti v ponovni zakon, da se ne bi prej dočela dočela moža v resnici ljubila ali ne. Ta neodločnost pa ni ugajala njenima dvema snubcema. Oba sta bila na smrt zatelebana vanjo in sta začela sčasoma drug drugega sovraštiti, meneč, da sta drug drugemu napoti.

Henri Levitan, eden snubcev, je bil uspešen inženir v vladni službi in je nudil svoji bodoči ženi lepo življenje. Drugi je bil pa Robert Masters, Anglež, ki je bil zastopnik neke angleške avtomobilske družbe, jako bogat človek.

Ker sta se oba snubca bala, da morda nazadnje noben ne bo dobil lepe vdove, sta sklenila, da se dvojujeta in usoda naj odloči zmago temu ali onemu. Ker so pa bili dvobojski strogi prepovedani od oblasti, sta sklenila drugače. Domenila sta se, da bosta vrgla kocke in tisti, ki izgubi, mora izvršiti samomor in tako ne bo imela oblast nobene prilike za vmešavanje.

S kockami sta igrala igro "Chicago," pri kateri se vrže tri kocke. Imela sta tudi priče, da se je vršilo vse pošteno. Levitan je prvi vrgel kocke in vrgel je tri ase, kar je največ pri kockah, ker vsak as šteje za 100 točk. Potem je vrgel kocke Masters in vrgel je dva asa in šestico, torej 260 skupnih točk. Preostajalo mu ni drugega, da je šel domov in se ustrelil. Samomor dobro stitiranega Mastersa je vzbudil mnogo senzacije, toda v par tednih je bilo to pozabljeno.

Toda nekdo je bil, ki tega ni mogel tako hitro pozabiti. To je bila Andree Gallais, ki ji je zdaj srce reklo, da je prav za prav le Mastersa ljubila.

Zdaj jo je pa začel Levitan silneje siliti za poroko in ker Andree zdaj ni imela več vzroka za odlašanje, je privolila v poroko. Bala se je celo, če bi zdaj Levitana zavrnila, da bi sledil zgledu Mastersa in si vzel življenje.

Končno je napočil dan poroke mlade para. V jutro je pa prišel eden onih, ki je bil za pričo pri dvoboju in ji povedal vse. Omenil je celo, da sumi, da je Levitan rabil kocke, ki so bile na eni strani vložene s svincem, da so tako vedno padle na tisto stran in pokazale na nasprotni strani najvišje število točk.

Andree se mu je zahvalila za informacijo in ga prosila, naj jo pusti samo. Potem je ni nihče več videl žive. Vzela si je življenje s kroglo, kot Masters.

Medtem je pa Levitan čakal s svojimi prijatelji na Andree za poroko. Ker je le ni bilo, je hitel v njeno stanovanje, toda prišel je prepozno. Andree je odšla za možem, ki ga je vresnici ljubila, toda se je tega zavedla prepozno.

Osem let priklenjena

Policija v mestu Moura, v južni Franciji, je pravkar odkrila tragično zgodbo, ki sliči onim iz srednjega veka. Na periferiji mesta so prišli slučajno v neko hišo, kjer je bila 41-letna Yvonne Sagonin priklenjena z verigo k ognjišču polnih osem let. V teh osmih letih se ni zenska nikdar umila, ali se preoblekla.

Ko je prišla policija, je Yvonne čepela na kupu pepela, napol naga in je grizla surov krompir. Na nogi je imela prijetno zarjavelo verigo, kot jih rabijo v ondnotnih krajih za obošanje kotlov nad ognjišče. Mater dekleta in njenega strica je policija dobila na polju. Vzeli so ju v mesto, da ju izprašajo. Yvonne pa so odpeljali v bolnico.

Ko je bila Yvonna še mlada deklica, je bila vesela in brezskrbna ter splošno priljubljena pri ljudeh. Oče ji je kmalu po njenem rojstvu umrl in mati je vso svojo skrb posvetila Yvonn. Ko je Yvonna odrasčala, se je počela mati bati, da se bo Yvonna možila in jo pustila samo. To skrb si je mati tako utepila v glavo, da jo je misel na morebitno ločitev od hčere že kar obsedla. Zato je vedno bolj držala hčerko pri domu. Če je prišel kak farmerski mladenič v hišo, da bi se pogovoril z Yvonne, ga je mati kmalu odpravila iz hiše.

Pred osmimi leti pa se je Yvonne zaljubila v nekega pridnega mladeniča in je prosila mater, naj ji dovoli, da se bo poročila. Mati ji je prošnjo kratkoma odbila. Fant se je kmalu zatem poročil z drugo, kar je Yvonnistrl srce. Ni mogla ne jesti ne spati, ampak je po ves dan preždel pri oknu in strmela predse. Z nikomur več ni hotela govoriti. Popolnoma je bila strta na duši in na telesu. Poklicali so zdravnika, ki je rekel, da je postalo dekle melanholično. Predpisal je nekaj zdravil in izrazil upanje, da bo Yvonna kmalu boljša.

Toda Yvonna je postajala slabša in končno ni mogla več vstati s postelje. Potem je pa začela dobivati privide. Domisljala si je, da je v sobi pri njej vse polno zlih duhov in da jo hočeta mati in stric zastrupiti. Včasih si je domisljala, da je opica in je skakala s stola na mizo, mahajoč okrog sebe s svojimi rokami.

Mati je bila vsa v grozi in je rekla, da bi morala biti hči privezana. Stric je vzel verigo ter dekle priklenil k ognjišču. Verigo ji je zvaril pri nogi, da se ne bi mogla nikdar oprostiti. Vsed vročine z gnjišča, je dobila dekle opekline po vsem telesu. Vpila je od bolečin, da se je slišalo daleč naokrog. Ljudem so pripovedovali, da je dekle zblaznelo. Občinski odbor je stvar preiskal in določil, da dobiva mati petinsedemdeset frankov na mesec za vzdrževanje dekleta. To je bilo pred osmimi leti. Potem se ni pa nihče več brigal za dekletovo usodo. Sčasoma so ljudje pozabili na Yvonne in mati je porabila ves denar, ki ga je dobivala za Yvonne, zase.

Nedavno se je pa nekemu avtomobilistu pokvaril avto ravno pred to hišo. Stopil je v hišo po pomoč in bi bil skoro iz sebe, ko je videl priklenjenega dekleta pri ognjišču. Obvestil je policijo, ki je dospela in odpeljala dekleta v bolnico. Zdravniki so jo preiskali in izjavili, da bo

ozdravela. Toda bila je ž njo težava, ker je bila čisto pozabljena govoriti, hoditi ni mogla, ker je vseh osem dolgih let čepela pri ognjišču. Začeti so jo morali učiti iznova, kot malega otroka.

In mati in stric? Stara sta in oslabela, zato so ju oddali v sirotišnico, ne da bi ju kaj kaznovali.

Strašni izrodki strasti požiganja

Maribor. — Ogromno pozornost je izzvalo poročilo o razkrinkanju požigalca, ki je šest let nemoteno vršil po slovenjebistriškem okraju zločinske požige. Strašno ogorčenje je zavladalo po vsem okraju proti Jožefu Korenu, ko so ga orožniki s Pragerskega vodili po krajih, v katerih je zažgal. Preiskava o teh požigih je sedaj v glavnem končana. Spravila je na dan podrobnosti, o katerih govori vsa tamošnja okolica. Posebno značilna so priznanja požigalca Korena, ki je v vseh podrobnostih priznal tudi motive svojih zločinov. Ti povodi so včasih tako malenkostni in nenavadni, da vzbujajo prepričanje o duševni nenormalnosti požigalca.

Služaj je hotel, da je padel požigalec orožnikom v roke tik potem, ko je zažgal svojemu lastnemu svaku Jožefu Žunkoviču v Vrhlogi. Koren je prišel k svaku na obisk ter je hotel pri njem prenočiti. Žunkovič pa bi se ga rad znebil ter mu je prigovarjal, naj gre domov spat, ker nima zanj nobene postelje na razpolago. Koren je res odšel iz hiše, šel pa je pod okno sobe, v kateri spi Žunkovičeva dekla, ter jo klical, naj mu odpre, da gre spat. Ker mu ni odprla, je začel po oknu razbijati, da se je služkinja prestrašila ter je šla spat v drugo sobo na peč. Koren je nato snel okno, se zavlekel v sobo ter se vlegel v posteljo služkinje. Okoli 11. ponoči pa je vstal, zažgal posteljo ter zbežal skozi okno. Zatekel se je v hlev posestnika Unuka ter se vlegel spat. Tam ga je našla orožniška patrulja ter ga aretirala. Po daljšem tajičenju je priznal, da je zažgal pri svojem svaku Žunkoviču, in sicer zaradi tega, ker ga je ponoči spodil iz hiše. Vse to je pripovedoval orožnikom tako mirno in hladnokrvno, da so takoj osumili, da ima najbrž še na vesti več požigov ter so ga začeli v tej smeri zasliševati. Po krajšem obotavljanju je izjavil: "Ker sem že to priznal, bom pa še vse drugo povedal, saj itak vem, da ne bom prišel nikoli več na prosto."

Za požig, katerega je izvršil v noči 6. januarja t. l. v Vrhlogi pri posestnici Čelofiga Mariji, je navedel kot vzrok jezo, ker je ta posestnica njegovo ženo hujskala proti njemu. Ko je šel k svojem svaku na Vrhlogo mimo hiše posestnice Čelofiga, se je mimogrede spomnil na njo, pa ga je prevzela taka jeza, da ji je vse požgal. Povod za požig hiše posestnika Laha Štefana v Vrhlogi je bil še bolj malenkosten. Koren je v noči 31. avgusta lanskega leta šel z nekimi Lahovim sosedom iz Slovenske Bistrice, kjer sta skupaj pila. Ko sta prišla mimo Lahove hiše, je sosed kar tako omenil, da je škoda, da tako stara in grda hiša, kakor je Lahova, stoji tik ob cesti. Ko sta potem ponoči pri sosedu pila čaj, se je Koren izmuznil v neopaznem trenutku iz hiše, skočil k Lahu, podtaknil ogenj ter se vrnil potem hitro nazaj, tako da nihče ni opazil njegove odsotnosti. Iz sovraštva je zažgal tudi pri posestniku Francu Pernatu v Morju pri Framu.

Pred šestimi leti je zažgal Koren žago posestnika Karla Marince v Bukovcu. V temni

noči je šel od Sv. Martina na Pohorju, kjer je nabiral kostanj, proti svojem domu v Bukovcu. Ustavil se je pri Marincevi žagi, odkoder je imel še približno uro hoda do doma. Pri žagi, ki je bila ponoči zapuščenca, je počival, pa si je zakuril ogenj ter pekel kostanj. Ko se je najedel kostanja, je vrgel ogenj pod žago ter jo zažgal, in sicer zaradi tega, ker je bila noč jako temna, pa mu je sij goreče žage svetil skozi do doma...

V noči 26. februarja t. l. je šel skozi Pretež mimo hiše posestnika Ivana Oniča. Videl je, da je hiša stara, lesena in grda, poleg tega pa si je mislil, da mora biti Onič gotovo dobro zavarovan. Ker mu hiša ni ugajala in ker je hotel Oniču pomagati z zavarovalnico, mu je v tih noči podtaknil ogenj v streho in hiša je zgorela do tal. Gospodarski zadrugi v Slovenski Bistrici je zažgal njeno skladišče, ker je bil mnenja, da ne spada na to mesto, kjer se nahaja in da kazi okolico. Tudi Ivanu Detičku v Ražgorju je zažgal hišo, ker je bila stara in grda, prav tako tudi posestnici Angeli Pader v Žabljeku, in sicer zaradi tega, ker je bila njena hiša stara in ker je stala tik banovinske ceste. Požigal je tudi iz same naslade. Tako je zažgal posestniku Ferminšek Vincencu v Leskovcu gospodarsko poslopje zaradi tega, ker je imel do ognja neko posebno veselje. Iz tega vzroka je podtaknil požar tudi pri posestnici Marjeti Ozimič v Slovenski Bistrici. Pravi, da se je v trenutku, ko je šel ponoči mimo njene hiše, spomnil na ogenj in da ga je prevzela nepremagljiva želja, da bi zažgal.

Nekemu posestniku v občini Slovenska Bistrica je zažgal imetje, ker ga je ta prosil, češ, da je v gospodarskih stiskah in bi si rad pomagal z zavarovalnico. Obljubil mu je zato 500 dinarjev nagrade, ki jih pa še ni dobil. Drugi posestnik mu je kupil nekaj litrov vina in nekaj cigaret ter mu obljubil 100 dinarjev, da mu je posadil rdečega petelina na streho ter je potem posestnik dobil zavarovalnico. Nekdo mu je plačal za pijačo, da je potem njegovemu nasprotniku zažgal hišo. Francu Korenu v Kočni pa je zažgal gospodarsko poslopje, ker ga je Korenov sin Ivan svoječaso pretepel.

Vse te in druge požige je Koren priznal brez vsega orožniškom in pričam, ki so prisostvovala zaslišanju, pozneje pa jih je ponovil tudi pred sodiščem. Sedaj se preiskava še nadaljuje v smeri, da se dožene krivda oseb, ki jih je Koren obdolžil, da so vedele za njegove požige ali ga k požigom celo nagovarjale. Z veliko nestrpnostjo se pričakujejo nadaljna odkritja v tej aferi, ki v naši kriminalistički skoraj nima primere. Veliko zaslug so si pri razkrinkanju tega nevarnega boleznega požigalca pridobile orožniške oblasti, ki so z vso energijo zagrabile slučaj ter ga temeljito preiskale.

Če verjamele al' pa ne

Po dolgem času sreča gospa svojo bivšo kuharico. Povprašuje jo po tem in onem ter jo tudi pobara:

"Micka, kako se pa kaj z možem razumeta? Ali se še vedno redno vsak dan špetirata?"

"O, ne, prepirava se pa več ne."

"No, to je pa lepo. Gotovo si zdaj bolj zadovoljna."

"Da, veliko bolj zadovoljna."

"In kako pa je prišlo do tega, Micka, da se ne prepirata več?"

"Umrl mi je, dedec nemarni."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikem izvirniku K. Maja

"Pojdimo ven!"
Stopili so iz koč.

Se je le posrečilo navihanemu Halefu, da jih je spravil iz bajte! Tako so bili zamišljeni v puško, da so na mene čisto pozabili. Sicer pa sem bil "mrtev", nisem jim mogel uiti.

Sam sem ostal v koči. Odločilni trenutek je prišel.

Počakal sem še, da bi Halef začel s streljanjem.

"Torej —! Kam naj streljam?" sem ga čul. Izvrsten strellec je bil, puško je dobro poznal, nisem se bal, da bi se osramotil. "Ustrelj vrano tample na veji!" je pravil Deselim.

"Vrana ni nič! Zadel jo bom, padla bo. Rad bi imel cilj, ki bom na njega lahko vsaj desetkrat ustrelil. Da vam pokažem, kaj tale puška res premore."

Ali vidite tisto skodlo tamle na koči? Veter jo je izruval, le malo se še drži strehe. Dober cilj bo, v njo bom streljal. Pa pojdimo malo dalje!"

Koraki so se oddaljili. Halef jih je peljal kolikormogoče daleč proč od koč, da bi meni olajšal "vstajenje od mrtvih."

Nisem smel dalje čakati. Vstal sem.

Ko svinec mi je ležalo v udih, težki so bili, niso ubogali. Glava me je strašno bolela in ko sem potipal po tilniku, sem našel obširno bulo na mestu, kjer sem dobil udarec s kopitom.

Pa kaj za to! Bula bo že usahnila, roke in noge bodo spet gibčne. Da sem le svoboden! Na delo, dokler je še čas!

Razmahnil sem otrple ude. V kotu je ležala moja obleka, bawieknife, ki ga je berač spet odložil, pas z naboji, ura, denarnica, samokresi, listnica, zapisnik in druge malenkosti, ki sem jih imel po žepih. In poleg je slonela medvedarica ob steni.

Brž sem se oblekel, zdeval svoje reči v žepu in vzel puško v roko.

Medtem je Halef zunaj streljal, pa v dolgih odmorih, ki jih je izpolnil s svojo orientalsko gostobesednostjo. Pet strelcev je oddal, ko sem bil gotov s svojo opremo.

Po vsakem strelu je zadonelo glasno odobravanje. Čim dalje je streljal, tem bolj so se gledalci čudili. Stal sem sredi sobe in gledal skozi okno.

Pravkar je oddal šesti strel. Pričakoval je seveda, da sem njegove strelne vaje pravilno razumel, izrazil priliko ter se oblekel in pripravil. Razločno sem videl, da ni gledal na streho, ampak k oknu. Ali je morebiti čakal, da mu dam znamenje?

Pristopil sem od strani k odprtini in pomolil roko v njo. Le za dve sekundi, kdor ni posebej pazil na okno, je vobče ni videl. Razumel me je. Pokimal je in se obrnil k gledalcem.

Nisem čul, kaj jim je povedal, predalec je bilo. Pa videl sem, da djal puško na ramo in odšel proti koči.

Glasno so ugovarjali. "Deset strelcev, deset strelcev!" je vpil Deselim za njim. "Deset si nam jih obljubil! Pa si šele šestkrat ustrelil!"

Halef je prišel do koč.

"Šest jih bo dovolj!" je pravil. "Videli ste, da se da s tole puško streljati, ne da bi jo bilo treba nabijati. Videli pa ste tudi, da sem res izvrsten strellec. Z vsakim strelom sem zadel. Ne bom več streljal, štediti moram z naboji. Potreboval jih bom za boljše cilje, ko za preperelo skodlo."

"Čemu neki?"
"Da jih vam poženem v glavo, in lovovi!"
Obstal je in dvignil puško. Ples se je začel.

Dva sva sicer samo bila, na-

sprotnikov pa osem. Toda bila sva dobro oborožena, nasprotniki pa so bili brez orožja, pustili so puške v koči. Nože so sicer imeli, pa kaj so z njimi mogli nama, ki sva imela tri puške, med njimi eno s še devetnajstimi strelji!

Zato se jih Halef tudi ni prav nič bal. Saj je vedel, da čakam s puško v roki na ugoden trenutek.

Osupli so ga gledali. Niso razumeli nepričakovane spremembe. Malo prej je še v miru govoril z njimi, na mah pa jim je grozil s puško—

Mislili so, da se šali. Smeje se je dejal Deselim:

"Kaj? Postreliti nas misliš, mali? Če misliš zbijati šale, si moraš že boljše izmisliti! Take so za nič! Zelo dober strellec si, nas pa bi le ne zadel, čeprav ne stojimo daleč od tebe."

Halef je vtaknil prste v usta in presunljivo zažvižgal. Kaj je neki nameraval—?

"Šale da zbijam, mislite?" je rekel. "Poglejte tjele v gozd! Tamle stojita dva, ki vam bosta že dokazala, da mislim čisto za res!"

Pokazal je na rob jase. Pogledal sem za njegovim prstom.

Mislite si moje veselje! Med drevjem je stal Črnogorec Očko in malo v stran Omar ben Sadek, oba s puškami ob licu.

Spet sem občudoval Halefovo premetenost. Razdelil je svoje bojne moči, sam je šel naprej, tovariša pa je pustil zadaj, da bi v danem trenutku napadla sovražnika od strani.

Prestrašeni so ju gledali lopovi.

"Vsi vrage—!" je zaklel Deselim. "Kdo sta tista dva—? Kaj hočeta od nas?"

"Mrliča hočeta, ki leži v koči!"

"Kaj ju briga mrlič!"
"Mnogo ju briga! Tisti mrlič ni nikak sorodnik našega berača, ampak je naš prijatelj in vodja. Tudi ni res, da bi ga bila zadela kap. Lagal si, vsaka beseda je bila laž, ki si jo povedal! Ubili ste ga, mi pa smo prišli, da maščujemo njegovo smrt."

Prijeli so za nože.

"Le pustite nože!" je pravil Halef. "Nič vam ne koristijo. Devetnajst strelcev imam v repertirju in povrh še svojo puško, ki je tudi nabita. In če začnem streljati, se bosta oglasila tudi moja tovariša tamle. Vsi boste padli, nobeden ne bo niti do koč prišel."

Tako odločno in grozeče je govoril, da niso mogli prav nič dvomiti o resnosti položaja. Lahko bi si bili sicer pomagali. Kakih petnajst korakov so bili oddaljeni od njega, če bi se bili vsi hkrati zagnali, bi zadel le enega samega. Toda nobeden seveda ni hotel biti prvi, nobeden ni hotel tvegati, da bi padel. Bili so junaki le z besedo.

Ljuto in obenem v grdi zadregi so se spogledovali. Končno je vprašal Deselim:

"Kdo je tisti človek tam v koči, ki o njem praviš, da je vaš prijatelj in vodja?"

"Še vse boljši strellec in lovec je ko jaz. Nobena krogla mu nič ne more in če umre, se vrne njegova duša našaj v telo. Če ne verjamete, pa pogledajte tjele h koči!"

Pogledali so.

Stopil sem skozi vrata, s puško pripravljeno za strel.

Osupnili so in me v nemem strahu gledali. Očko in Omar sta veselo vzkliknila.

"Vidite, da ste izgubljeni, če se ne vdate," je pravil Halef zmagovito.

Končno so si opomogli od strahu. Ismilanec se je jezil.

IZ PRIMORJA

—Reka, aprila 1937.—Nekateri naše vasi bodo dobile letošnjo pomlad električno razsvetljavo. Med drugimi tudi premska občina, kjer bodo imele električno razsvetljavo že za velikonočne praznike. Napolnena je soška elektrika, kar so pripravljali že pred vojnim pohodom in Abesinijo, pa bo šele sedaj prišlo do končnih del. Pohitili so zlasti zato, da bo novo občinsko poslopje imelo takoj po dovršitvi tudi električno razsvetljavo. Inštalacija sama bo občino precej stala, baje bo morala vsako leto plačevati nad 8.000 lir, neglede na plačila posameznikov. Občinsko poslopje, tako zvana "casa del commune" bo imela poleg električne napeljave tudi centralno kurjavo in bo povsem moderno urejena. Vse pa seveda za kmečke žulje!

—Gorica, aprila 1937.—Dela za soško elektrifikacijo so zavzela že velik obseg. Zadnje čase so zaposleni zlasti s poizkusnim vrtnanjem in kopanjem zaradi proučevanja terena na katerem bodo stali objekti.

Projektiran je, ki bo segal v širino do 18 m, v višino pa do 50 m mora biti po poprežnji kalkulaciji dogotovljen leta 1939, torej v teku dveh let. Ko bodo dela zavzela popoln obseg bo zaposlenih cca 1600 delavcev. Že danes jih je pri delu veliko število, toda plačani so zelo slabo. Oni, ki so zaposleni pri kopanju in vrtnanju pod zemljo imajo 2 liri dnevno in hrano, ostali pa niti toliko ne zaslužijo.

Že takoj ob pripravih so naši ljudje vložili protest na sindikat, da se prvenstveno zaposli domače delavstvo in šele nato priseljeno. Koliko pa je to uspelo, ni znano. Plačani so pa tako zelo slabo, da se jim skoro ne bo splačalo poprijeti za to delo, zlasti ne navadnim delavcem, ki niso izučeni v zidarskem ali kakem drugem obrtu, ki pride tu v poštev.

—Il. Bistrica, aprila 1937.—Dela za napeljavo vodovoda iz Bistrice v Trnovo so bila razpisana potom dražbe. Pročunana cena za celokupno delo in končno napeljavo je znašala 1 milijon 60 tisoč lir. Delo je bilo podeljeno neki italijanski tvrdki Asti Celeste iz Padove, ki je ponudila 16.21 odstotkov popusta na prvotračunano vsoto. Pravijo, da je bila ta tvrdka najnižji ponudnik.

—Nov zakon o ekspropriaciji, ki je bil izdan mesec dni po-

zneje, ko je bila pogodba med Italijo in Jugoslavijo že sklenjena, dasi še ne podpisana, je ostal v veljavi, tako da sme proslula ustanova za agrarno preobnovo Treh Benečij (Ente di rinascita graria) razlastiti vse naše posestnike, celo jugoslovanske državljane. Tudi izpremembe slovanskih priimkov dalje kar dežujejo. Saj so samo v mesecu januarju izpremenili priimke več kot 2.000 naših bratov in sester proti njihovi volji.

IZ DOMOVINE

—V Ljubljani je umrla ena najstarejših kuharic gospa Kati Rupnik v 78. letu starosti, rodod iz Logatec, ki je služila od svojih mladih let v našem mestu. Večer svojega življenja je preživela v eni in isti hiši 36 let.

—V Ljubljani je umrl zadet od kapi vpokojeni polkovnik K. Ivan Rojnik. Pokojnik je služboval pri slovenskem domobranskem, pozneje planinskem polku, v naši državi pa v različnih garnizijah in je bil vzoren častnik. Za mostvo je bil zelo dober in skrben ter strogo pravičen. Bil je vedno zaveden Slovenec in dober krščanski mož. Zaradi bolj šibkega zdravja je bil pred nekaj leti na lastno prošnjo upokojen.

—V Dol. Logatecu je umrla Fani Kunc roj. Bajc.

—Smrtna kosa. V sredo, 28. aprila zjutraj je umrl, zadet od kapi, ko je opravljal v hlevu živino, ugledni posestnik Iv. Obreza, po domače Dobrilec, nov Janče, iz Kandrš pri Vatah, star 70 let. Pokojni go-

Margaret Mitchell, pisateljica, ki je spisala zanimivo novelo "Going with the wind in o kateri se zdaj toliko govori."

spodar je bil 26 let župan občine Kandrše. Svoječasno se je zelo uveljavljal v javnem življenju ter bil dolga leta član cestnega odbora in zdravstvenega zastopa. Pripadal je bivši stranki SLS, v času nasilnega režima pa je podlegel vplivu in prigravarjanju litijškega glavarja ter podpiral v svoji občini avtoritativni režim. Bil je preudaren moder mož, ki je s svojimi nasveti mnogo dobrega storil svoji okolici.

—V Dupljah na Gorenjskem je umrl tamkajšnji župnik Josip Vrankar. Pokojni se je rodil 7. februarja 1865 v Špičaliču, v mašnika je bil posvečen 21. julija 1894. V Dupljah je župnikoval osem let. Pokojni je bil blag duhovnik, zvest služabnik božji, ki so ga spoštovali in ljubili povsod, kjer je služboval.

—V Ljubljani je umrl v najširših krogih znani in splošno spoštovani veletržec Josip Urbančič, hišni posestnik in zastopnik renomirane trgovine s semeni v Ljubljani, Miklošičeva secta 8.III. Rajni je bil zares "self-made man" v najboljšem pomeni besede. S prirojeno darovitostjo in izredno pridnostjo in preskušeno solidnostjo si je tekom desetletij zgradil trgovino, ki je znana po vsej Sloveniji. Pred dobrim letom je v cvetu moške moči — imel je ob smrti šele 54 let — začel bolehati, pa je do zadnjih mesecev vztrajal v delu.

—Dne 2. maja je umrl v Ljubljani Matej Hubad, bivši vodja Glasbene Matice. Rodil se je v Povodju pri Skaručni pod Šmarno goro 28. avgusta 1866. Gimnazijo je končal v Ljubljani, zapisal se je na juridično fakulteto v Gradcu, glasbene umetnosti pa se je učil na Dunaju. Leta 1891 je prišel v Ljubljano na šolo Glasbene Matice razne glasbene predmete učiti ter voditi pevski zbor. Po petih letih je šel znova po svetu iskati novega znanja in izkustev. Usposobljen za strokovno glasbeno vzgojo se je vrnil leta 1898 ter za stalno prevzel vodilno mesto na ljubljanski Glasbeni Matici, a s tem tudi v slovenskem glasbenem kulturnem življenju. Šolo Glasbene Matice je razvil na vse strani in jo povisoval leta 1919 do srednje strokovne šole ter postal obenem ravnatelj tega državnega konservatorija, ki ga je skozi leta vodil avtonomno in širokogrudno, dokler ni pred 5 leti stopil v pokoj.

—V vasi Grm pri Podzemlju se je pripetila grozna žaloigra. Kmet Jože Bajuk v Selih pri

Semiču je prodal svoj pod v Grmu št. 36, čeprav so mu to branili oče prevzitar, mati in mladoletni bratje in sestre. Bajuk je znan nasilnež in izredno surovega vedenja. Prišli so delavci, ki so hoteli podpreti in odpeljati. Z delavci je prišel tudi Jože Bajuk. Oče mu je branil podpreti pod, toda Jože Bajuk je navalil na očeta z nožem. V nekaj sekundah je očeta zabodel devetkrat. Med devetimi ranami so tri smrtonosne. Dva voboda sta očetu odprla pljuča. Sosedje niso mogli priskočiti na pomoč, ker je Jože mahal z nožem po očetu kakor blazen.

—Oni dan se je pripetila na Ježici pri Ljubljani huda nesreča. Zjutraj ob 7:15 je poslal Jože Cihler, lastnik tovarne cementnih izdelkov v Ljubljani, Tyrševa cesta, svoja dva hlapca na Črnuče h Kerencu po neko orodje. Spotoma pa naj bi na Cihlerjevi parceli ob Savi naložila na voz gramoza in peska. Hlapca, Rebolj Jože, rojen leta 1905 v Smledniku in uslužben pri Cihlerju šele od 1. maja letos ter Jože Kos, rojen 13. marca 1911 v St. Janžu na Dolenjskem, sta se odpeljala na Črnuče. S Črnuče sta se peljala proti Ježici k Savi. Kosu se je zdelo na gospodarjevi parceli pre malo kamena. Zato sta z Reboljem zavozila v desni rokav Save, hoteč priti na otok poln peska in gramoza. Toda voda je bila pregloboka in ju je tok zanesel proti sredi. Konja sta izgubila tla pod nogami, voz s trugo in obema hlapcema pa je zaplaval po narasli Savi. Jožeta Kosa je voda odnesla. Obupno se je boril z valovi dokler se mu ni končno posrečilo priti h kraju. Ko je Kos videl, kako se Rebolj zastavlja upira besnečim valovom in da se konji potaplajo, mu je Kos z brega zaklical, naj konjem poroče vaje, da bi se lahko rešili. Rebolj pa je zgubil pripravnost duha. Ves prestrašen ni vedel kaj počenja in se pogljal v valove, da bi se rešil. Tok je bil premočan in je Jožeta Rebolj odnesel. Dolgo ga ni bilo na spregled, ko pa je zopet prišel na površje je parkrat zaklical na pomoč in spet izginil v valovih. S poslednjimi močmi sta se konja upirala valovom: Jože je skočil v vodo in porezal vaje. K sreči se je oje odlomilo in konja sta splavala na breg. Kos sam je obupno klical na pomoč. Klice je zaslišal Erjavce Stanko, polir, ki je prišel na pomoč Kosu. Med tem je prišel s čolnom Satler Ivan iz Male vasi ter ga rešil. Premočenega in do smrti utrujenega Kosa je spremlil gospodar Cihler, ki je medtem prihitel na lice mesta, na Ježico k županu, ki je nudil Kosu prvo pomoč in mu dal tudi obleko, da se je preoblekel. Nesrečnega Rebolja, ki je utonil v valovih Save, še niso našli.

Katoličani se organizirajo za boj proti komunizmu

Rochester, N. Y., 22. maja. Zastopniki katoliškega časopisa, ki so zbrani na konvenciji v tem mestu, so danes naznanili, da bodo začeli neizprosni boj proti komunizmu in proti vsake vrste diktatorstvu. Konvencija je zastopana po 412 delegatih, ki so vsi uredniki raznih katoliških časopisov, ki imajo nad 8.000.000 naročnikov. Rt. Rev. Johnson, dekan na katoliški univerzi v Washingtonu, je izjavil, da ima komunizem v sebi toliko protikomunističnega in toliko protikulturnega, da je življenje v resnici vredno, da se borimo proti komunizmu. Katoličani da ne smatrajo komunizem samo kot politično teorijo, pač pa kot versko herezijo. Komunizem končno ni drugaz kot zanikanje Boga, je izjavil Rt. Rev. Johnson. Karoli komunizem ustvarja na političnem, gospodarskem ali kulturnem polju je vse naperjeno proti Bogu. Ljudstvo v Rusiji je danes mnogo bolj nesrečno, kot je bilo pod carji. Strelja se boli pogosto priproste državljane in o kaki verski, gospodarski ali politični svobodi v Rusiji sploh govora ni.

Pravica za moške!

Tallahassee, Florida, 22. maja. Poslanska zbornica državne postavodaje v Floridi je sprejela z 65 glasovi proti 19 predlog, da morajo razporočene ženske plačevati razporočenim svojim možem — alimente, in to v le v takih slučajih, kjer imajo teke ženske dovolj denarja, da se preživijo. Alimente bodo dobivali možke le v onih slučajih, kjer je ženska začela tožiti za razporoko in jo tudi dobila. "Čas je, da se tudi za moške v Ameriki izvozi pravica," je dejal državni poslanec Rogers, ki je originalno predlagal sprejem dotične postavle!

MALI OGLASI

Odda se

hiša, osem sob, vse na novo barvano in dekorirano. Poizve se na 1249 E. 79th St. (123)

Delo išče

dekle, ki je dospelo iz stare domovine. Zeli delo pri slovenskem podjetju ali pri družini brez otrok. Zglasiti se je na 16803 Waterloo Rd. (123)

Lepe hiše v Euclilu po deprezijskih cenah.

Sedaj je čas kupiti, predno se cene dvignejo.

Naj vam razkažemo še danes te poceni hiše:

\$2,500, 6 sob, velik lot, na Cherokee Ave., takoj \$700.

\$3,200, 5 sob, tlakana cesta, takoj \$600.

\$3,600, 6 sob, kot nova, na E. 220th St., takoj \$700.

\$3,900, na E. 224th St. blizu cerkve sv. Kristine, takoj \$800.

\$4,300, za 2 družini, 5 sob vsaka, E. 212th St., takoj \$900.

A. A. Kalish & Co.

595 E. 185th St.

KEmore 1115. (122)

Naprodaj je

hiša 9 sob, za eno ali dve družini, blizu St. Clair Ave. in 74. ceste. Cena je samo \$3,750.00. Posebnost! Naprodaj je lot, na katerem se prodajajo rabljeni avtomobili. Vaš denar vam prinese na tem lotu nad 12 odstotkov čistega dobička.

John Prišel

15303 Parkgrove Ave.

KE-2473-R.

Zastopnik vsakovrstne zavarovalnice in prodajalec posestev. (May 18. 20. 25.)

Likalni stroji se prodajo poceni, novi (Thor samples) Thor Ironer \$29.50, Maytag model M \$39.50. — Norwood Appliance & Furniture Co., 6104 St. Clair Ave.

Ginger Rogers v sportni spomladanski obleki.

J. O. CURWOOD:

Lov na ženo

ROMAN

"Stopite venkaj, Donald, in pazite na juho," mu je velela z glasom, ki mu ni bilo moči ugovarjati. Nato je sedla k Aldousu in mu je dejala, gladeč mu lase nazaj: "Prepovedala sem vam govoriti. Zakaj me ne poslušate, John, dragec moj?"

"Ali me je Quade ranil z nožem?" je vprašal on.

"Ne, prav nič ne."

"Ali sem mar obstreljen?"

"Tudi ne, ljubi."

"Ali imam kako zlomljeno kost?"

"Donald trdi, da ne."

"Tedaj mi prosim dajte mojo pipico, Jana — in dovolite mi, da vstanem. Zakaj hočete, da naj ležim tu, če sem močan ko tur, kakor pravi MacDonald?"

Jana se je srečno nasmehnila.

"Vsako minuto vam je boljše," je vzkliknila radostno. "Samo od kamenja ste obtolčeni, John. Ako preje počakate juhe, vam dovolim, da smete potlej sestiti."

Čez nekaj minut, ko je posrebral juho, je Jana izpolnila svojo obljubo. Uveril se je, da vendarle, da ni v njegovem telesu ne kosti ne mišice, ki ne bi imela svoje posebne bolečine. Od muke je skrivil obraz, ko sta mu Jana in Donald položila hrbet z odevami. Toda bil je srečen. Med tem se je jelo naglo temniti in ko mu je Jana popravila posteljo, je

Angleški kralj Jurij VI in kraljica Elizabeta v najnovejši sliki.

MacDonald prižgal krog in krog izbe do pol tucata sveč.

"Ali bo nocoj kdo stražil, Donald?" je vprašal Aldous.

"Nihače, Johnny," je odvrnil stari gorec. "Tukaj nikoli nihče ne straži."

Pristopil je in je sedel z Jano na klop. Pol ure je Aldous poslušal pripoved o neobičajnih stvareh, ki so se bile zgodile — kako je v hribu rešilo MacDonaldalo slabo streljanje njegovih nasprotnikov in kako se je naposled boj končal s tem, da je stari lovec ustrelil tista dva, ki sta imela nalogo, da ga ubijeta. Ko je prišel pogovor na DeBara, se je Jana nagnila k Aldousu.

"Čudovito je, kaj včasih napravi ljubezen," je rekla nežno. "V teh nekaj urah mi je Marija odkrila svojo dušo, John. Ne meni, ne možu, ki ga ljubi, ni izkušala zamlčati, kaj je bila. Bila je orodje Mortimera Fitz Hughja. DeBar jo je videl, zaljubil se je vanjo in ona se mu je prodala za njegovo skrivnost o zlatu. Ko sta prišla na sever, je nastal čudovit preobrat. Marija je vzljubila DeBara, toda ne po svojem dosedanjem načinu, ampak kakor žena, ki je začutila v sebi novo srce, novo dušo in novo radost. Sovražila je Fitz Hughja; povedala je DeBaru, kako ga je prevarila."

Tisto jutro se je Fitz Hughu zahotelo njene nekdanje ustrezljivosti in DeBar ga je pobil na tla. Ta dogodek jima je bil izgovor za to, kar sta namerala storiti. Preden se je Marija nadejala, sta ubila moža, ki ga je ljubila. Vrgla se je na njegove prsi, v katerih ni več slišala utripati srca; njegova kri ji je oškropila roke in obraz. Obadva, ona in DeBar, sta bila sklenila, da nas posvarita, ako jima bo mogoče. Nekaj minut, preden je bil DeBar zaboden, je sprožil svojo puško po naključju, kakor je trdil. Pa ni bilo naključje. Bil je strel, ki ga je Donald slišal v votlini. To nas je rešilo, John! In Marija, ki je čakala ugodne prilike, je zbežala k nam na planoto. DeBar ni bil mrtev. Povedal je, da ga je moje vpitje spet osvobodilo. Prišel je in je z nožem ubil Quada. Nato se je zgrudil k vašim nogam. Nekaj minut potem je prišel MacDonald. DeBar je v drugi koči. Njegova rana ni opasna in Marija je srečna."

Tako je končala, gladeč njegove roke. Čudno hrčanje se je tiho oglasilo izpod MacDonaldovih brkov in njegove oči

so se napolnile s prešerno veselostjo.

"Toliko da nisem zvrtil luknje v siromaka Joeja, ko sem prišel," se je nasmehnil. "Toda, Johnny, ko sem videl, kaj je napravil, bi ga bil najrajši objel! Joe pravi, da je bil tisto noč, ko nas je Fitz Hugh izsledil in ko je Jana mislila, da sanja, njihov tabor tik zraven nas v sosednji dolini. Pomagačev ni imel, toda hotel je sam opraviti in naju umoriti v spanju — tedajci pa je Jana zakričala. Joe pravi, da mu je moral sam peklensček vdihniti misel, da se je vzpel tisti večer na hrib. Opazil je naš ogenj in je prišel pogledat."

Tih glas je zaklical izza vrat. Bila je Marija. Ko je odšla Jana k njej, so se oči starega Donaldala zdajci zasvetile. Oprezno se je ozrl, da vidi, ali je res odšla — nato se je sklonil k Aldousu in je hripavo zasepetal:

"Johnny, prav čuden razgovor sem imel z Rannom — ali s Fitz Hughom, kakor mu pravite vi — preden je umrl. Ko sem prišel k njemu, je bil še živ. Da mu je umreti, je vedel, a vendar se je smehljaj in je bil ravnodušen do konca. Hotel sem ga nekaj vprašati, Johnny. Na vse pretege me je mikalo zvedeti, zakaj je bil grob prazen! Toda on je vpraševal po Jani; nisem ga hotel motiti v poslednjih trenutkih. Privel sem jo. Prvo, kar jo je vprašal, je bilo to, kaj so rekli ljudje, ko so zvedeli, da je zastrupil svojega očeta!"

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI DRAGE IN LJUBLJENE, NIKDAR POZABLJENE HČERKE IN SESTRICE

Alice Pinculic

ki je tako naglo in nepričakovano preminila na potu v šolo dne 26. maja 1936.

Minilo je leto dni, draga hčerka, ko si nas pustila in odšla v večnost k Onemu, ki si tako hrepenela po Njem. Dragi hčerkica, težka žalost je legla na srce Tvoje mame, ata, brata in sestrice. Dragi hčerka, oči Tvoje mame niso bile brez solz odkar je čula sporočilo, da Te ni več med živimi. Ni je besede ne tolažbe na svetu, da bi me moglo le trenutek odvrniti ali odložiti od blagega spomina nate, moje dragi in ljubljena hčerka. Edina tolažba, ki mi še ostane, je Bog in v duhu Tvoja podoba. Ko s trudnimi rokami ležem k počitku, se ji smehljam, jokam, poljubim in z njo materinsko kramljam. Zbudim se iz čuječih sanj in vidim, da je pred podobo le blagi in ljubki obraz, angeljsko bitje, prevara solz, ki drče čez lice brez uteha in brez prestanka.

Trpim in srce mi od žalosti krvavi, toda Tebe, hčerka pa le ni. Med korl angelov domuješ v raju večnega veselja. Prišel je mesec majnik, ki je najlepši izmed vseh, ko so začele zlate rožice cveteti in drobne ptičke so se pcvrnile k nam. Toda zame nisi več tako krasna, ostala bom le sama, vtopljena v solzah moje žalosti. Zlati majnik, ravno v tem lepem času so deli v grob naše najdražje bitje. Oh, ne bo pozabila Tvoja mama, ko si šla zadnjikrat od nje in si ji podala zadnjikrat roko in ti jo ni še spustila. Drži jo v duhu še zanjo. Oh, draga hčerka naša, na Tvoj grob hodimo in točimo tam solze, rožice Ti prinesemo in žalostni tam kličemo: Pogledi, Alice, še enkrat nas. Dragi hčerka, Alice, moje oči dnevno iščejo Tvoje blage sence; naša usta kličejo Tvoje sladko ime. Kličemo in objokujemo bridko izgubo. Kupite X-70 in zlati majnik, čuj ata, čuj brata in sestrico, ki ti kličemo s slovo: Sprejmi naše solze v dar ljubzni in čuvaj biser blagega, mirnega spočitka v rodni zemlji do skupnega svidenja pri Vsemogočem.

Zaljubljeni ostali:

Mike in Ana Pinculic, starši; brat in sestra. Cleveland, Ohio, 25. maja 1937.

Ko mu je Jana odgovorila, da ni prišlo nikomur na um, da bi utegnil biti sin očeta morilec, je Fitz Hugh obsedel, oprt na sedla, tako bled in tih, da sem že mislil: umrl je z odprtimi očmi. A tedaj je prišla resnica na dan. Smejale se je, Johnny, ko je pripovedoval, kako in kaj. Zavdal je bil očetu, da bi se polastil njegovega denarja. Kmalu nato je prišel v Ameriko. Kako se je v njem porodila misel, da je njegov zločin odkrit, nama ni utegnil povedati. Umiral je. Bilo je, kakor da se mu blede. Misli je, da so mu za petami. Zato si je izpremenil ime in je razširil glas, da je Mortimer Fitz Hugh poginil v gorah. In, Johnny — preden sem ga utegnil vprašati tisto zastran gro-

ba, je umrl!"

Glas starega Donaldala je bil malone žalosten od razočaranja.

"Čuden grob je bil to," je dejal. "In obleka, ki je ležala v njem, je bila tako lepo in skrbno zložena."

Aldous je položil roko na MacDonaldovo desnico.

"To je kaj preprosto, Mac," je rekel — toliko da se ni zasmejal potrtosti, ki se je vedno zrcalila na tovariševem obrazu. "Ali se vam ne zdi? Fitz Hugh ni mislil na možnost da bi kdo odkopal grob. Zato je položil vanj obleko, uro in prstan, hoteč se iznebiti teh stvari. Bal se je, da ne bi izdale njegove istovestnosti. Zakaj, Donald —"

Jana se je spet vrnila k nji.

Zgorej kaže slika mladega detroitskega igralca žoge, Rone, na desni pa je Paul Dean iz teama Cardinals.

KUPITE SEDAJ

obleke za graduirance, predno se cene spremenijo.

TEMNE ALI SVETLE OBLEKE, NAJMODERNEJŠE, ZE NAREJENE

\$15.50 in \$17.75

Kupite vašemu dečku po meri narejeno obleko kot graduacijsko darilo. Naj si vzorec sam izbere.

PO MERI NAREJENE OBLEKE IN POVRŠNIKI

\$19.75 in \$22.50

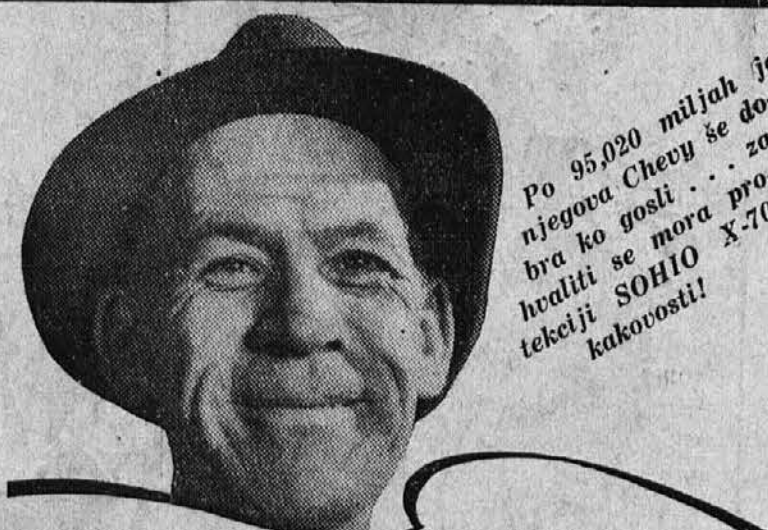
MILL END HLACE, po meri, \$3.50

Brazis Bros. Clothes

TRI TRGOVINE

6905-07 SUPERIOR AVE.

6022 BROADWAY, blizu Cleveland Worsted Co. 404 E. 158th ST., blizu Waterloo Rd., A. Kastelic, Mgr.

RADUJTE se protekajočim letu denar hranite ekonomije, ki je omogočena po Standard Oil fazonem refininng procesu. Kupite X-70 in zlati majnik, čuj ata, čuj brata in sestrico, ki ti kličemo s slovo: Sprejmi naše solze v dar ljubzni in čuvaj biser blagega, mirnega spočitka v rodni zemlji do skupnega svidenja pri Vsemogočem.

"Hitrostno merilo na mojem 1930 Chevroletu Coach registrira 95,020 milj. Motor je še vedno perfekten. Nisem

imel kakih večjih popravil in napravim 20 milj na galono. Poskusil sem druge gazoline brez istega uspeha. X-70 delovanje je moj vzrok za izbero SOHIO Service Stations vedno!"

(Pismo od lastnika Chevroleta, Carey, Ohio. Ime na razpolago.)

SOHIO X-70

Bring your car up to Standard!

ma. Položila mu je svojo hladno roko na čelo in je s prstom zažugala Donaldu. "Pst!" je rekla prijazno. "Vaša glava je vsa vroča, dragec, nič več ne smete govoriti! Treba je, da ležete in zaspite. Voščite Johnu lahko noč, MacDonald!"

Kakor poslušen deček je Donald storil, kar mu je velela, in je odšel iz koče. Jana je zrahljala blazine in je podložila Johnu glavo.

"Ne morem spati, Jana," se

je branil. "Pa sedem k vam in vas bom božala po obrazu in po lasih," je dejala ljubeče. "In mi boste pripovedovali?" "Ne, govoriti ne smete. Toda, John —" "Da, ljubica." "Če mi obljubite, da boste čisto, čisto mirni in boste tudi mene pustili pri miru —" "Da." "Tedaj vam napravim blazino iz svojih las." (Dalje prihodnjič)

WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI
GORAK ZRAK, PARA, VROČA VODA, AIR CONDITIONING

Popravljalni deli za vseh vrst boilerje in furnace

DO 3 LETA ZA PLAČANJE

Postavite si grelni sistem in začnite plačevati v septembru

Vprašajte za Stefan Robash, naš zastopnik

715 East 103rd Street GLenview 9218

Vabijo se tudi naročniki izven mesta

ELGIN—the NO.1 Gift for All Occasions—

SEE THE BEAUTIFUL NEW 1937 MODELS TODAY!!

Yesterday—today—and tomorrow—Gift time is Elgin watch time. Elgin's beauty, technical perfection, and traditional accuracy have made it the choice of the nation, both for those who give and those who receive.

Ladies' Dainty Elgin
Artistically designed in the color of natural gold. Gold filled band. A lovely timepiece. \$21.00

21-Jewels \$50.00
"Lord Elgin" model. 21 jewels, 14K natural gold filled case. Raised figure dial.

New Square Elgin
Dedicated to the modern miss. 15-jewel movement. Natural gold filled case. \$37.50

BUY ON EASY TERMS

Frank Cerne Jewelry
v S. N. Domu
6401 St. Clair Ave.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ZE 44. LETO

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA NAD \$3,750,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekmo svojega 42-letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 18. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, časi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNISKA POMPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejše vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močnega in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjeroli se nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

Predsednik Roosevelt je 10 dni ribaril v Mehiskem zalivu. Na sliki ga vidite s svojim sinom Elliotom in po vselem obrazu se lahko tolmači, da je bil ribolov uspeh.